

[Ebba Strange.]

at være kinesere, og jeg ved ikke hvad, så tager fremskridtspartiet simpelt hen helt fejl af den situation, som den danske fagbevægelse befinder sig i for øjeblikket. Det, der efter min mening er den alvorligste fare for friheden i dette land — et ord, der er blevet misbrugt så groft i forbindelse med disse sager — er det, der står i fremskridtspartiets mindretalsudtalelse i betænkningen, og jeg vil gerne tillade mig at citere herfra:

„Såfremt folketinget ikke nu griber ind, vil der være en stor risiko for, at de ulovlige blokader vil udvikle sig til voldelige konfrontationer, idet vi må forvente, at befolkningen ikke fortsat vil finde sig i grove lovovertrædelser fra nogle få provokatører. . .“

Og man fortsætter:

„. . . såfremt politiet ikke havde ophævet blokaden, var det sikkert endt med voldelige sammenstød.“

Dér vil jeg gerne henvise til nogle udtalelser fra politiet i forbindelse med Info-sagen, hvor politiet udtrykkelig udtalte, at det, der var risiko ved, og de, der var lovbrudere, var ikke dem, der demonstrerede, men det var dem, der kom for at skabe provokation i demonstrationen. Det, der er vores egentlige risiko i dag, er, hvis de grupper, som hr. Tange står i spidsen for, får held til at skabe provokationer i en lovligt anmeldt og lovligt gennemført demonstration, for så er vores frihed i fare. Det er ikke arbejderne, og det er ikke arbejdernes demonstrationer, der bringer denne frihed i fare, men det er de provokatører, som hr. Tange henviser til. Det er vigtigt, at hele det danske folk gør sig klart, at arbejderne gør sig klart, men også de, der i øvrigt støtter arbejderbevægelserne, at det er derfra, vi har den egentlige risiko.

Nu prøver fremskridtspartiet tilmed at få strammet straffeloven, selv om jeg er enig med hr. Wilhjelm i, at de jo åbenbart mener, den er stram nok i forvejen. Jeg vil advare mod, at man går videre ad denne vej både på den ene og på den anden måde. Det er ikke det, vi har brug for i dag. Vi har brug for at kæmpe for at bevare de rettigheder, som arbejderne har, og som de har erhvervet sig gennem en menneskealders arbejds kamp.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at sigtet med kristeligt folkepartis deltagelse i ændringsforslaget jo alene har været en tydeliggørelse af reglerne, således at man undgik den forskellige fortolkning, som man kom ud for, bl. a. ved blokaderne af Bækkelund og Info, hvor man fortolkede reglerne ret så forskelligt, idet politiet greb ind i én situation, og i en anden lignende situation på et andet sted greb man ikke ind.

Vi har ikke på noget tidspunkt ønsket en kriminalisering af det, der foregik omkring blokaderne, tværtimod. Når man ønsker det bort fra en straffelovsændring, men ind i en normal politivedtægtsstilføjelse, så er det jo netop også, for at det ikke skal have noget kriminelt tilsnit. Det her er, jeg havde nær sagt noget færdselsmæssigt. Selv om vi næppe kunne have fået det med i det nye færdselslovsforslag, så er det jo noget færdselsmæssigt, hindring af folk i at kunne færdes frit til og fra deres ejendom osv., og det har ingen kriminel islæt i sig.

Vi beklager udfaldet af den afstemning, der fandt sted før. Vi beklager det navnlig på baggrund af fremskridtspartiets stilling, hvor det som sædvanlig, havde jeg nær sagt, er et alt eller intet og derved ualmagjorde vort ændringsforslags gennemførelse.

Vi vil fra kristeligt folkeparti, ligesom retsudvalgets formand har udtrykt det, strække os så vidt, som vi overhovedet kan, og vi vil derfor også følge hr. Ninn-Hansens forslag om, at forslaget går tilbage til udvalg i et sidste, jeg havde nær sagt fortvivlet forsøg på at finde frem til en rimelig og fornuftig ordning på disse problemer. Det vil vi gerne medvirke til, og derfor vil vi stemme for et sådant forslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan ikke støtte hr. Ninn-Hansens forslag, ikke fordi vi normalt ville gå imod, at et parti fik mulighed for at få behandlet et forslag i udvalget igen, men fordi hele denne sag tydeligt viser, at grundlaget, den er rejst på, er forkeret. Dertil kommer, at vi jo har været ude for en lang række forslag, som har haft det samme sigte: at svække fagbevægelsens muligheder. Det, der afspejles i hr. Ninn-Hansens forslag, er jo, at når det ikke kan gå på de måder, der har